

og disse Eftersyn hører man alligevel om den Slags Skandaler, som Tilfældet har været her.

Den højtærede Justitsminister har i Finansudvalget meddelt, at Herredsfuld­mægtig Dahlerup har faaet en Tilrettevisning for sit Forhold i denne Sag, men dette forekommer mig ikke at være tilstrækkeligt. Den højtærede Minister har selv i Finansudvalget indrømmet, at Forholdet derovre maatte betegnes som et utroligt Sløseri, men alligevel har Herredsfuld­mægtigen ikke en Gang været suspenderet under Affæren. Der er ingen Tvivl om, at hvis en saadan grov Uorden var bleven konstateret i Post- eller Telegrafetaten, var den paagældende straks bleven suspenderet og rimeligvis afskediget. Man har i saa Henseende et talende Eksempel fra den senere Tid vedrørende en Postmand i Holstebro. Han havde gjort sig skyldig i den Forseelse, at tilbageholde et Pengebrev, indeholdende 300 Kr., men det er under Forhørene oplyst, at han ikke havde gjort det i svigagtig Hensigt, men kun for at dække over en Fejl fra en anden af Personalets Side. Herredsfuld­mægtigen i Kerteminde har i 8 Aar tilbageholdt ca. 1,500 Kr., som skulde have været udbetalte til Kommunerne. Postmanden i Holstebro blev straks ubarmhertigt slaet ned og endog overleveret til Politiet. Herredsfuld­mægtigen i Kerteminde sidder derimod ret uantastet i sin Stilling den Dag i Dag og det til Trods for, at det netop er paa et Retskontor, hvor man dog skulde mene, at man i særlig Grad maatte vaage strengt over Retfærdigheden, ikke mindst med Pengesager. Det forekommer mig at være en meget lempelig Fremgangsmaade fra den højtærede Justitsministers Side. Den højtærede Minister har jo tidligere vist, at han ikke viger tilbage for at afskedige en Embedsmand, som for Resten slet ikke var overbevist om nogen som helst Forseelse. Jeg mener, at han dog i dette Tilfælde burde have grebet mindst lige saa kraftigt ind, da der her i bedste Tilfælde fore­ligger et meget graverende Brud paa en Embedsmands Pligt til at føre et nøjagtigt Regnskab med de Midler, der ere ham betroede, de Midler, der tilhøre Statskas­sen og Offentligheden. Det kan ganske vist siges, at det er Herredsfogeden selv, der har Ansvar, og han har for Resten ogsaa gennem en Erklæring, der er ud­sendt gennem Ritzaus Bureau, personlig paataget sig Ansvar. Det har han selvfølgelig gjort for at dække sin Slægtning, Herredsfuld­mægtigen. Man kan vel sige,

at de begge ere lige skyldige. Herredsfogeden er en ældre Mand, der vel snart tager sin Afsked, men hans store Fejl er, at han har gjort en upaalidelig Fuldmægtig til sin højre Haand og overladt alle Kontorets Forretninger til ham. Som sagt, denne gamle Herredsfoged for­lader vel snart sit Embede, men jeg mener, at der i alt Fald bør gøres en Ende paa Herredsfuld­mægtigens enevældige Stil­ling paa dette Kontor, og selv om Herredsfuld­mægtigene ikke direkte ere ansatte af Ministeren, kan hans Afskedigelse ske derved, at hans Konstitution til at be­klæde Retten og i det hele til at virke som første Fuldmægtig paa Herredskon­toret bliver tagen tilbage.

Jeg vil henstille til Ministeren at ud­tale sig her i Tinget om, hvad han har foretaget sig i denne Sag, og hvad han agter at foretage sig videre, thi jeg kan ikke tænke mig, at Sagen skulde være endt med den Tilrettevisning, som Ministeren har meddelt, at han har givet den paa­gældende Herredsfuld­mægtig. Det er, som sagt, ikke første Gang, at der er ført Klæ­ger over den Maade, hvorpaa Statens Penge forvaltes ved de offentlige Kasser, og der er derfor virkelig Grund for Rigs­dagen til at beskæftige sig nærmere med dette Forhold, i alt Fald holder jeg for, at der i det her foreliggende Tilfælde bør foretages en virkelig grundig Undersøgelse og Revision af Regnskabsforholdene paa Kerteminde Herredskontor. Jeg vil spørge: Ere f. Eks. Beløbene for alle Næringsbe­villinger i Kerteminde By, som ere løste til Dato, indbetalte til Kommunekassen? Det ligger nær at rette dette Spørgsmaal, naar Beløbene for Næringsadkomster ikke ere indbetalte til Sognekommunerne.

Endvidere spørger jeg: Var der noget berettiget i den Kritik, som i sin Tid frem­kom offentlig vedrørende de Kendelser, som af Herredsfuld­mægtigen vare indbetalte til Hjælpekassen i Kerteminde? Det paa­gældende Regnskab, som blev afgivet i 1908, og som strakte sig over 5 Kvartaler, indeholdt en Indtægtspost, der lød saa­ledes: „Fra Dahlerup for Ejendomshandler med mere 20 Kr.“. Jeg skal oplyse, at det stedlige socialdemokratiske Blad den Gang kritiserede denne summariske Op­givelse, navnlig Ordene „med mere“, og gjorde gældende, at der var mange andre Afgifter, der vare indgaaede til Hjælpekassen, og som altsaa ikke vare blevne specificerede i Opgørelsen. Bladet kom ifølge en i øvrigt ret troværdig Op­gørelse til det Resultat, at der i Stedet for